

RELOTGES PÚBLICS DE LA CIUTAT DE VIC

El del Carme està mut malgrat tenir les dues campanes horàries

Més d'una vegada hem hagut de sentir en alguna conversa de carrer sobre la desconexió que la **Catedral de Vic** té un rellotge públic. Doncs si i pel fet que no tingui esfera visible des del carrer no vol dir que no tingui rellotge. Només cal escoltar els seus batalls cada quart d'hora i a les hores en punt per saber que des del segle XV va començar a funcionar amb una màquina autònoma essent durant força segles, l'únic rellotge públic de la ciutat. El rellotge de Vic.

No cal dir que el més conegut avui és el **rellotge de Plaça** 1825, que no s'aconseguí instal·lar-lo fins que l'ajuntament construí la torreta l'any 1823. Un rellotge que al llarg de la seva vida ha tingut cinc maquinàries diferents fins arribar l'actual instal·lada l'any 1995 i que es mou per senyalització electrònica de gran fiabilitat.

Però als convents de Vic (Trinitaris, Dominicans, Sta Teresa, Sta. Clara, Davallades, Caputxins, Franciscans, Mercedaris, Jesuïtes, Carmelites etc.) es guaven pel rellotge de la Catedral. Es per això que únicament tenien petits campanarets de cadireta just per arribar a les quatre parets i al claustre conventual per assabentar-se de l'hora dels Oficis. El so de les seves campanes no arribava gaires metres més enllà del monestir respectiu. L'actual parròquia de Sant Domènec (antic convent) que veia coronar el seu campanar l'any 1663, mai no ha tingut rellotge.

Un cas atípic fou el convent de **Sant Josep** de carmelitans descalços (1667), avui desaparegut, al final del carrer de Manlleu, on ara hi ha el col·legi de Sant Miquel, en sabem de l'existència d'una maquinària de rellotgeria pel fet que va ser adquirida al Comissionat del Crèdit Públic degut a l'ordre de supressió de convents de l'any 1821 i va ser adquirit temporalment per l'Ajuntament de Vic que li va empenyorar per uns pocs anys la màquina per instal·lar-la al recent estrenada torre del rellotge. Un convent que quedava molt lluny de la catedral i que justificava clarament la possessió d'un rellotge propi que va ser retornat -una vegada transcorregut el trienni lliberal (1820-1823)- al seu convent altra vegada.

L'església de la Pietat també va tenir rellotge l'any 1775 però ignorem si tocava les hores o únicament les assenyalava. La realitat és que les imatges antigues ens permeten veure un campanar escapçat amb una esfera de rellotge que el corona. Presumiblement es va traslladar de la sala del rellotge al terrat a principis del XIX quan se suprimí el teulat barroc a fi efecte de servir com a torre de senyals en temps de les guerres carlines. Després de la guerra civil del 36 va deixar de funcionar i es va vendre la maquinària a la parròquia de Cantonigròs.

Però ens queda l'església del Carme a partir de (1862) quan Miquel Forcada –el darrer campaner de Vic- fon i hi penja les seves campanes. Avui les dues campanes disponibles dalt del gabià abarrocat resten mudes, doncs la maquinària i les peses estan guardades i desconnectades a les dependències de la parròquia al peu del campanar. Seria una bona pensada *ressuscitar* aquesta màquina amb un senzill i fiable rellotge electrònic que per poc import recuperés i tornés a donar vida a les campanes i poder escoltar novament el so de les hores a tot el barri del carrer de Gurb. Seria una bona manera de recuperar el so de les campanes i mesurar el pas del temps sonorament.

Miquel S. Cañellas